

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC-147/13/8798,8801,8805

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 105 ust. 4 i art. 105a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pana M. J. zam. w D. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A. z siedzibą w W., za pośrednictwem B.S.A. z siedzibą w W.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga skargi Pana M. J. zam. w D., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A. z siedzibą w W., zwany dalej także Bankiem, za pośrednictwem B. S.A. z siedzibą w W., zwanego dalej także B. S.A. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż jego dane osobowe zostały przekazane przez Bank na rzecz B. S.A., w związku z rzekomo posiadanym przez niego długiem wobec ww. podmiotu wynikającym z umowy kredytu ratałnego. Jak podkreślił Skarżący powodem przekazania przez Bank jego danych B. S.A. było, cyt.: „udzielenie przez jeden z systemów ratałnych kredytu osobie posługującej się moim [Skarżącego] skradzionym trzy lata wcześniej dowodem (dokument został

zastrzeżony wcześniej zarówno na policji, jak i w Urzędzie Miasta Duszniki Zdrój, co potwierdzają przesłane przeze mnie kserokopie pism)”. Pan M. J. wskazał również, iż powołując się na wskazane wyżej okoliczności, zwracał się do Banku o usunięcie jego danych z B. S.A., ale przedmiotowe żądanie nie zostało uwzględnione.

W związku z powyższym Skarżący sformułował wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wnioski o cyt.: „spowodowanie wycofania moich danych osobowych z Biura Informacji Kredytowej”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Dane osobowe Pana M. J. zostały pozyskane przez Bank w związku z zawarciem przez niego, przy udziale pośrednika R. Z. z siedzibą w P., umowy kredytu z dnia [...] kwietnia 2011 r. na zakup towarów i usług nr [...] (kopia przedmiotowej umowy znajduje się w aktach sprawy).
2. W zakresie niezbędnym do wykonania przedmiotowej umowy Bank przetwarza dane Skarżącego w „Zbiorze danych osobowych osób, które zawarły z bankiem umowę kredytu i ich poręczycieli” w zakresie imienia, nazwiska, adresu i numeru PESEL, informacji o rodzaju, dacie zawarcia i terminie zakończenia zawartej umowy, informacji o aktualnym statusie umowy oraz informacji o złożonym sprzeciwie dotyczącym przetwarzania danych w celach marketingowych (brak sprzeciwu).
3. Dane osobowe Skarżącego zostały umieszczone przez Bank w bazie danych Biura Informacji Kredytowej S.A. w dniu [...] maja 2011 r. (kopia Raportu B. S.A. z dnia [...] marca 2012 r. dotyczącego Skarżącego znajduje się w aktach sprawy).
4. Pismem z dnia [...] maja 2012 r. Skarżący zwrócił się do Banku o usunięcie jego danych osobowych z B. S.A. wskazując, iż umowa kredytu, w związku z którą je zamieszczono nie została zawarta przez niego, ale przez osobę, która dokonała kradzieży jego dowodu osobistego. W odpowiedzi na powyższe Bank w piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. poinformował Skarżącego, iż do zakończenia czynności śledczych prowadzonych przez uprawnione organy ścigania w sprawie wyłudzenia kredytu na szkodę Skarżącego, brak jest podstaw do usunięcia jego danych z B. S.A.
5. W wyjaśnieniach złożonych w niniejszej sprawie przez B. S.A. wskazano, iż cyt.: „w/w rachunek [dotyczący umowy kredytu z dnia [...] kwietnia 2011 r. zawartej między Skarżącym a Bankiem – przyp. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych] ma obecnie status rachunku otwartego w egzekucji i przetwarzany jest w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe oraz w celu stosowania metod statystycznych”.
6. Bank w złożonych przed organem do spraw ochrony danych osobowych wyjaśnieniach wskazał, iż przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, w związku z zawartą przez niego z Bankiem umową kredytu z dnia [...] kwietnia 2011 r. na zakup towarów i usług, na podstawie której Skarżący zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kredytu do dnia 30 kwietnia 2014 r. Jako podstawę przekazania danych Pana M. J. w związku z zawarciem przedmiotowej umowy do B. S.A. Bank wskazał natomiast art. 105 ust. 4

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.). Odnosząc się zaś do zarzutów Skarżącego dotyczących przetwarzania jego danych w B. S.A. pomimo, iż umowa kredytu nie została podpisana przez niego, ale osobę podszywającą się pod niego, Bank wskazał, iż cyt.: „(...) dowód osobisty Skarżącego o numerze [...] nie był i nie jest zastrzeżony w Systemie Dokumenty Zastrzeżone prowadzonym przez Z.. Wskazany System stanowi dla banków podstawę do weryfikacji skradzionych dowodów osobistych. Ani w dacie zawierania umowy kredytu ani później Skarżący nie zastrzegł utraconego dokumentu tożsamości. Zastrzeżenia utraconego dokumentu tożsamości można dokonać w swoim banku lub w dowolnym banku przyjmującym zastrzeżenia także od osób niebędących jego klientami (w jednej z 20 tysięcy placówek w całym kraju). (...) Skarżący nie kontaktował się z Bankiem ani też nie składał pisemnego oświadczenia o nie zawieraniu umowy kredytowej z Bankiem. (...) do czasu prawomocnego zakończenia postępowania prowadzonego przez organy ścigania Bank nie może stwierdzić z jaką kwalifikacją czynu zabronionego mamy do czynienia, w szczególności , czy Skarżący odpowiada za zobowiązania wynikające z umowy kredytu, a więc żądanie usunięcia danych Skarżącego ze zbioru danych Banku oraz B. jest co najmniej przedwczesne”.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie niniejszych rozważań wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Pana M. J. przez Bank, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia zobowiązania Skarżącego wobec Banku w kontekście jego zarzutów dotyczących wyłudzenia na jego szkodę kredytu przez osobę, która dokonała kradzieży jego dowodu osobistego. Takie sprawy, stosownie do brzmienia art. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.) należą bowiem do organów ścigania, które są jedynymi właściwymi organami do strzeżenia praworządności oraz ścigania przestępstw. To do nich, a następnie sądów karnych, które na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 1997 r. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) prowadzą postępowanie karne, należy decyzyja o zastosowaniu odpowiednich przepisów w związku z dokonaniem prawnej kwalifikacji czynu przestępczego, którą podejmuje się na podstawie zebranego w toku postępowania przygotowawczego materiału dowodowego.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, podstawowym obowiązkiem każdego administratora jest przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Wobec okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy na przesłanki wymienione w art. 23 ust. 1 ustawy. Przepis ten nakazuje uznać przetwarzanie danych osobowych za dopuszczalne m.in. wtedy gdy osoba, której dane dotyczą wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku

wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) lub gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3).

Skarżący zawarł umowę kredytową z Bankiem. Podstawą przetwarzania przez Bank danych osobowych Skarżącego była więc przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, mówiąca o tym, że przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną.

Ponadto w związku z zawarciem przedmiotowej umowy kredytu Bank w dniu [...] maja 2011 r. przekazał dane Skarżącego do B. S.A. Podstawą przekazania przez Bank danych osobowych Skarżącego do tego podmiotu był art. 105 ust. 4 Prawa bankowego. Przepis ten stanowi bowiem, że Banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1 (pkt 1), innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń (pkt 2), instytucjom kredytowym – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do oceny ryzyka kredytowego konsumenta, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (pkt 3). Działanie Banku było zatem legalne w świetle art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Stosownie zaś do treści art. 105a ust. 1 Prawa bankowego banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów (w niniejszej sprawie Bank S.A.) oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (w niniejszej sprawie B. S.A.), mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

Nie ulega wątpliwości, iż B. S.A. jest instytucją, o której mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, a zatem mieści się w katalogu podmiotów określonych w powołanych przepisach. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż przepis ten daje B. S.A. prawo do przetwarzania danych osobowych w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego oraz w celu stosowania metod statystycznych bez zgody osoby zainteresowanej, a zatem stanowi samodzielną podstawę do przetwarzania danych osobowych dla ww. celów. Zatem zgoda Skarżącego na przetwarzanie jego danych osobowych, czy też jej brak nie stanowi przeszkody, ponieważ podstawą tego przetwarzania jest przepis Prawa bankowego, tj. art. 105a ust. 1.

Jednocześnie odnosząc się do zarzutów Skarżącego, że to nie on, ale osoba posługująca się jego dokumentem tożsamości zawarła umowę kredytu z Bankiem, wskazać należy, iż dopóki powyższa okoliczność nie zostanie stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądu karnego w sprawie wyłudzenia na szkodę Skarżącego kredytu, dopóty Bank będzie legitymował się podstawą prawną do przetwarzania jego danych w B. S.A. w związku z zawarciem przedmiotowej umowy kredytowej z dnia [...] kwietnia 2011 r.

Podsumowując zatem powyższy wywód należy stwierdzić, iż brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej Bankowi usunięcie danych osobowych Pana M. J. z B. S.A., bowiem powyższe przetwarzanie danych Skarżącego zarówno przez Bank jak i B. S.A., znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust.1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.